

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Cob/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718200667
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8718200667.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: P.H.Co, s.r.o., so sídlom 059 12 Švábovce 511, IČO: 44 342 527, zastúpeného: JUDr. Mária Dideková, advokátka, so sídlom Zdravotnícka 2, Poprad, IČO: 52866742, proti žalovanému: ABATON s.r.o., so sídlom 1. Mája 4500/30, 058 01 Poprad, IČO: 43 940 862, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 16Cb/11/2018-102 z 11.12.2018, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie za vlastníka osobného motorového vozidla zn. Citroen C4 Cactus, VIN: J., ev.č. E. určil žalobcu a priznal mu voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca nadobudol motorové vozidlo Citroen C4 Cactus na základe kúpnej zmluvy od spoločnosti N. 20.2.2017. Vozidlo bolo zaevidované v účtovníctve ako majetok spoločnosti na účte 022300-dopravné prostriedky v obstarávacej hodnote 10.341,- eur. Z čestného vyhlásenia účtovníka žalobcu C. zastúpeného pánom D. C. bolo preukázané, že odo dňa zaevidovania motorového vozidla do januára 2018 mu žalobca nedoručil žiadne doklady týkajúce sa akejkoľvek dispozície s motorovým vozidlom. Podľa doručených dokladov motorové vozidlo nebolo predmetom prevodu na tretiu osobu, ani nebolo predmetom zabezpečenia, ani iného právneho úkonu, na základe ktorého by malo dôjsť k zmene vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Vozidlo bolo riadne zaevidované v účtovníctve žalobcu a žiadna zmienka o údajnom postúpení resp. prevode vlastníckeho práva na iný subjekt nie je. K zmene zápisu v časti vlastníka predmetného osobného motorového vozidla došlo až 25.10.2017 viac ako 2 mesiace od údajného uzatvorenia úverovej zmluvy a zmluvy o zabezpečovacom prevode práva. Dňa 18.10.2017 bola podpísaná zmluva o prevode obchodného podielu medzi Z. L. ako prevodcom a D. L. ako nadobúdateľom. K tomuto obdobiu bola vypracovaná aj účtovná závierka, v zmysle ktorej nemožno konštatovať existenciu zmluvy o úvere vo výške 13.500,- eur, ani o zabezpečovacom prevode práva. Takáto suma žalobcovi žalovaným poskytnutá nebola. Súd prvej inštancie vyhodnotil tvrdenia žalobcu ako pravdivé a podložené listinnými dôkazmi, zatiaľ čo žalovaný ostal v spore pasívny, k žalobe sa nevyjadril, na pojednávanie sa nedostavil a nepredložil žiadne návrhy na dokazovanie. Žalovaný nepredložil a ani netvrdil také skutočnosti, ktoré by mohli viesť k záveru o reálnej existencii zmluvy o úvere a zmluvy o zabezpečovacom prevode práva z 20.8.2017.

3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP.

4. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Odvolanie podal z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a) CSP), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

6. Namietal, že o tom, že ako konateľovi mu súd doručoval písomnosti v predmetnej veci vôbec nevedel, a ani mu žiadne písomnosti v prejednávanej veci doručené neboli. Súd zrejme nesprávne a bez súvislostí s ústavou a princípmi uznávanými demokratickými právnymi štátmi aplikoval zákon o e-governmente, čím ho reálne zbavil práva na súdnu ochranu. Ďalej uviedol, že doklady o úvere a v súlade so zákonom riadne existujú - zmluva o úvere, zmluva o zabezpečovacom prevode práva, pokladničné doklady, všetko je aj v súlade so zákonom o účtovníctve. Má ich zaevidované, pričom pri uzatváraní zmlúv bol dobromyseľný, a ako taký nadobudol všetky práva z týchto zmlúv, a ako vlastníkov, ktorý nadobudol dobromyseľne vlastníctvo k autu, hoci malo byť len dočasné, mu súd mal poskytnúť súdnu ochranu. Súd na ním uvádzané skutočnosti nereagoval, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces. Tvrdil, že k dôkazom vykonaným bez jeho účasti, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie patrili aj dôkazy, ku ktorým sa nemal možnosť vyjadriť, pretože mu neboli doručené. Preto ako sporovej strane mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom a vykonávať tak procesné i ústavné práva, ktoré mu priznáva CSP za účelom ochrany svojich práv a právom chránených záujmov, t.j. právo podávať opravné prostriedky, zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod, nakoľko súd prvej inštancie pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti ako žalovaného, ktorý sa o termíne vôbec nedozvedel, nebol riadne a včas o termíne pojednávania vyrozumiený, nebolo mu doručené predvolanie, a nikdy počas konania mu nebola doručená ani samotná žaloba. Pritom zúčastniť sa prejednávania právnej veci pred súdom je neodňateľným právom každého účastníka konania, a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon nestanovuje inak, ak na tomto svojom práve účastník trvá. Z procesného hľadiska je súd povinný svojou činnosťou zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej popretiu, je teda povinný zabezpečiť výkon spravodlivosti aspoň v rozsahu zabezpečenia ústavných práv. Žalobca pri výkone svojich práv postupoval v rozpore s dobrými mravmi a so zámerom poškodiť žalovaného. Navyiac, predmetné motorové vozidlo už nie je vlastníctvom žalovaného, keď v rámci výkonu zabezpečovacieho prevodu došlo k jeho predaju. V každom prípade niet naliehavého právneho záujmu v prejednávanej právnej veci. Žalovaný tiež namietal, že v konaní rozhoduje vylúčená sudkyňa, ktorá svoju zaujatosť dokázala aj svojím procesným postupom vo vydávaní neodkladných opatrení voči bývalému konateľovi žalobcu, voči ktorému bezdôvodne koná súčasný konateľ žalobcu a súd protiprávne zabraňuje mu k prístupu na vlastný majetok. Vo svetle týchto rozhodnutí preto rozhodnutie o tom, že samosudca konal a rozhodol vo veci ako zaujatý, nie nestranný, sa javí logickým vyústením. Preto žiadal, aby odvolací súd rozhodol aj o námietke zaujatosti konajúceho sudcu v rámci odvolacieho dôvodu tak, že rozhodoval vylúčený sudca.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

8. Konštatoval, že tvrdil a preukázal, že predmetné motorové vozidlo je vedené v jeho účtovníctve. Žalovaný ani v odvolaní nepreukázal poskytnutie úveru, nedoložil doklad o prevode prostriedkov žalobcovi. K prepisu vozidla žalovaný pristúpil až 24.10.2017, teda v čase, kedy už konateľom a spoločníkom žalobcu nebol. Žalovaný napriek tvrdenému odňatiu možnosti konať pred súdom nedoložil zmluvy, nepreukázal svoj tvrdený nárok vyplývajúci zo zabezpečovacieho prevodu práva a pod. Žalovaný v konaní spochybňuje zaujatosť sudcu, avšak len nepodloženými tvrdeniami o procesnom

postupe a rozhodovacej činnosti. Žalovaným tvrdené dôvody zaujatosti konajúcej sudkyne nie sú a nemôžu byť dôvodom na vylúčenie sudcu. Žalovaný netvrdil pomer sudkyne k veci, stranám sporu, či k ich zástupcom. Žalovaný svoj nárok nepreukázal relevantnými dôkazmi ani vo svojom odvolaní. Konajúci súd vzhľadom na stav veci a pasivitu žalovaného vychádzal z dôkazov, ktorými žalobca preukázal svoj uplatnený nárok.

9. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vykazuje známky vecnej správnosti. Z konania pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé prívodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

11. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

12. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytujú sa im rovnaká právna ochrana.

13. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckych práv neoprávnene zasahuje; najmä sa môže vymáhať vydania veci od toho kto mu ju neprávom zadržuje.

14. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou, alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu, alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

15. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že žalobca nadobudol motorové vozidlo Citroen C4 Cactus na základe kúpnej zmluvy od spoločnosti N. 20.2.2017, ktoré bolo zaevidované v účtovníctve žalobcu ako majetok spoločnosti na účte 022300-dopravné prostriedky v obstarávacej hodnote 10.341,- eur. Zároveň vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by predmetné motorové vozidlo bolo predmetom prevodu na tretiu osobu, alebo že by bolo predmetom zabezpečenia, alebo iného právneho úkonu, na základe ktorého by malo dôjsť k zmene vlastníckeho práva k tomuto motorovému vozidlu.

16. Vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného, že súd vo veci rozhodol na pojednávaní v jeho neprítomnosti, a že žalovanému neboli doručené žiadne písomnosti zo strany súdu vrátane žaloby, posudzoval odvolací súd, či postupom súdu prvej inštancie bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

17. Pod odňatím možnosti konania pred súdom, vo všeobecnej rovine sa rozumie procesný nesprávny postup súdu, priečiaci sa zákonu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania. Na takéto vady konania, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, musí odvolací súd prihliadať z úradnej povinnosti, t.j. aj vtedy, ak by v odvolaní uplatnené neboli. Medzi takéto vady sa zaraďuje aj odňatie možnosti konať účastníkovi konania pred súdom. Pritom pod odňatím možnosti konania pred súdom sa považuje taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a práva ochrany záujmov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžso/64/2016 z 8.2.2016) a „podľa ustanovení súdnej praxe Najvyššieho súdu sa odňatie možnosti konania pred súdom rozumie postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok (teraz Civilný sporový poriadok

pozn. odvolacieho súdu) dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a podobne)“ (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 318/2015 z 30.6.2015).

18. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a uznesením na vyjadrenie sa k žalobe, kedy u žalovaného vypršala úložná lehota s fikciou doručenia dňa 4.10.2018.

19. Následne bolo nariadené pojednávanie na 11.12.2018, pričom predvolanie na toto pojednávanie bolo riadne žalovanému doručené dňa 18.11.2018. Na pojednávanie sa žalovaný bez ospravedlnenia nedostavil a súd prvej inštancie vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

20. K námietke žalovaného, že nemal aktivovanú elektronickú schránku na doručovanie písomností je potrebné poukázať na to, že v rozhodnom období mali právnické osoby povinnosť mať elektronickú schránku, resp. tieto boli zriadené automaticky, priamo zo zákona ku 01.08.2016. Schránky boli následne po uplynutí prechodného obdobia aj automaticky aktivované všetkým právnickým osobám a zapísaným organizačným zložkám a to bez ohľadu na to, či sa do nej oprávnená osoba prihlásila alebo nie. Súd prvej inštancie ako orgán verejnej moci bol teda oprávnený doručovať písomnosti žalovanému do jeho elektronickej schránky. Súd prvej inštancie preto nepochybil, pokiaľ takto doručoval žalovanému písomnosti do jeho elektronickej schránky.

21. Preskúmaním postupu súdu prvej inštancie, s prihliadnutím na všetky okolnosti veci, odvolací súd vyhodnotil postup tohto súdu ako správny, keď na prejednanie veci na pojednávaní dňa 11.12.2018 mal prvoinštančný súd splnené všetky podmienky stanovené zákonnými ustanoveniami §§ 177 a nasl. CSP. Dôsledky pasivity účastníka v konaní nemôžu byť vyhodnotené ako vadný procesný postup súdu. Z uvedených dôvodov odvoláciu námietku žalovaného o odňatí možnosti konať pred súdom postupom súdu prvej inštancie, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

22. Čo sa týka merita veci, žalovaný sa obmedzil len na konštatovanie o existencii zmluvy o úvere, ako aj zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu, pričom však ani v odvolacom konaní žalovaný ich existenciu nepreukázal.

23. Vo vzťahu k námietke zaujatosti voči zákonnej sudkyňi vznesenej v podanom odvolaní, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne na ňu neprihliadal a vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o nej nepredkladal, nakoľko sa týka rozhodovacej činnosti a postupu v konaní sudkyne (v konaniach vedených proti bývalému konateľovi žalobcu), a v takom prípade sa na námietku zaujatosti neprihliada a vec sa nadriadenému súdu na rozhodnutie o nej nepredkladá a to aj z dôvodu, že žalovaný neuviedol podstatnú náležitosť riadne preskúmateľnej námietky zaujatosti a to časový údaj, kedy sa žalovaný o dôvode zaujatosti sudcu dozvedel (§ 52 ods. 2, § 53 ods. 3 CSP).

24. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06).

25. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil, pričom v podrobnostiach poukazuje odvolací súd na správne a výstižné dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie uvedené v odôvodnení jeho rozhodnutia.

26. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

27. Vychádzajúc z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).